

Ingen bad om Ordet.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges enstemmigt med 105 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet Statsministeren.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Tredie Behandling af Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 316 af 2. Juni 1917 om Saltvandsfiskeri.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 6430).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges enstemmigt med 108 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet Statsministeren.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Tredie Behandling af Forslag til Lov om Beskatning af Hedeplantager.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 6430).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges med 90 Stemmer mod 15.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet Statsministeren.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Eneste Behandling af Forslag til Lov vedrørende Boligforholdene.

(Lovforslaget som vedtaget af Landstinget findes i Tillæg C. Sp. 1691, Udval-

gets Erklæring og Indstilling findes i Tillæg B. Sp. 2787).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Sagen sattes til Forhandling.

Indenrigsministeren (Kragh): Ved Behandlingen af Lovforslaget i Landstinget er der i dettes § 3 sket et Par mindre betydende Ændringer, idet det i § 3, andet Stykke, foreslaas, at Domstolene kun kan kende en Opsigelse af en Lejer ugyldig — naar Grunden til Opsigelsen er denne, at han har indbragt en Overenskomst for Domstolene —, saafremt Domstolene har givet Lejeren Medhold; og endvidere er sidste Stykke i § 3 ændret fra den Ordlyd, som blev vedtaget i det høje Folketing til følgende: „Underkendes en Overenskomst eller en Opsigelse af Domstolene i Henhold til Bestemmelserne i nærværende Paragraf, kan Udlejeren efter Omstændighederne straffes efter Reglerne i Lov Nr. 150 af 1. April 1921 § 48, jfr. Lov Nr. 168 af 1. Maj 1922 § 1 s“. Jeg vil om disse Ændringer ganske kort udtale, at Ændringen i andet Stykke er af mere formel end af reel Art, idet Domstolene utvivlsomt aldrig vil kende gyldig en Opsigelse, der fremtræder som en Hævnaft fra Ejeren Side, hvilket vil være Tilfældet, naar Ejeren har betinget sig Fordele, der staar i aabenbart Misforhold til, hvad der ydes Lejeren. Hvis Domstolene derimod har fundet Ejeren Krav berettiget, ligger Forholdet overfor en eventuel Opsigelse, synes det mig, ganske anderledes. Domstolene bør ikke kunne kende en Opsigelse ugyldig af de i Paragraffen omtalte Gunde, naar Ejeren ikke skønnes at have begaaet noget Overgreb, og Lejeren Klage til Domstolene er kendt uberettiget. Med Hensyn til tredie Stykke kun dette, at Meningen med tredie Stykke, som indeholder Straffebestemmelser overfor Udlejeren, ogsaa naturligvis fra det høje Folketing var, at denne Bestemmelse kun kunde komme til Anvendelse, naar Udlejeren havde forbrudt sig overfor Lejeren. Det var ikke absolut udtrykt i Lovforslaget i den Form, det havde, da det forlod Folketinget, men det har nu fundet Udtryk i Ændringen gennem det høje Landsting. Jeg skal tillade mig at anbefale Lovforslaget i den nu foreliggende Skikkelse til Vedtagelse i det høje Ting.

Ordføreren: (Hagbart Berg): De to Ændringer, som er foretaget i det andet